

Mestersége kémiatanár – Dr. Kecskés Andrásné

Bemutakozás

Kecskés Andrásné, Dobóvári Erzsébet nyugdíjas kémiatanár vagyok. 1940. december 8-án születtem Budapesten. Férjem, Kecskés András, ugyancsak nyugdíjas, magyar-francia szakos tanárként kezdte, majd az MTA Irodalomtudományi Intézetében tudományos kutatóként fejezte be aktív pályafutását. Két nagy fiunk van (mindkettő már bőven családapa).

Az egyik zenei diplomát szerzett és a Zeneakadémián tanít zongorát, a másik az ELTE matematikus szakán végzett, és egy kutatóintézetben programtervező matematikusként dolgozik. Hét unokánk van, 3 és 22 év közöttiek, 1 fiú és 6 lány, az óvodától az egyetemig a magyar iskolarendszer különböző fokozataiba járnak, egyelőre szép eredménnyel.

A középiskolát a budapesti Veres Pálné Gimnáziumban végeztem, ahol dr. Szereday Évától tanultam a kémiát. Ez meghatározta pályaválasztásomat: az ELTE-n 1964-ben kémia-fizika szakos középiskolai tanári diplomát szereztem. Egy tanévet Pápán, a Petőfi Sándor Gimnáziumban, majd 1965-77. között Várpalotán, a Thuri György Gimnáziumban tanítottam, ahol az 1970-től az induló kémia tagozatot vezettem.

1979-ben az Országos Pedagógiai Intézetbe hívtak általános iskolai, majd 1988-tól középiskolai kémia tantárgygondozónak. 1983-ban bekapcsolódtam a JATE Pedagógiai Tanszéke által indított *Megtanítási stratégia* című kutatási programba. A kutatás keretében készült el és került ki próbálásra a *Diagnosztikai vizsgarendszer Kémia 8.* című feladatsorozat. Ennek tapasztalatait használtuk fel (Kiss Zsuzsanna és Rozgonyi Jánosné tanárkollégáimmal) a Nemzeti Tankönyvkiadó felkérésére megírt Kémia 7., illetve Kémia 8. tankönyvcsalád (tankönyv, munkafüzet, ellenőrző feladatlapok) megírásában. A tankönyvcsalád – többszöri átdolgozás, valamint az aktuális tantervhez

való igazítás után – ma is forgalomban van. 1985-től az általános iskolai Hevesy György Kémiaverseny, majd 1990-től az Országos Középiskolai Tanulmányi verseny (OKTV) versenybizottságának ügyvezető elnökeként dolgoztam. 1986-89. között (a lap megszűnéséig) szerkesztettem *A kémia tanítása*, majd 1994-től a lap folytatásaként a *Módszertani lapok, Kémia* című folyóiratot 2003-ig. 1995-ben mentem nyugdíjba.

Még várpalotai tanárként megkaptam az Oktatásügy kiváló dolgozója kitüntetését, továbbá a Hevesy-versenyben végzett munkám elismeréseként 1987-ben a Hevesy György-emlékérmet, 1990-ben pedig Bugát-Szent-Györgyi-érmet vehettem át a Magyar Természet-tudományi Társulattól. 2004-ben a Magyar Kémikusok Egyesületének javaslatára Rátz Tanár úr-díjban részesültem.

Jelenleg az általános iskolai tankönyvcsaládnak az új tanterveknek megfelelő átdolgozásával foglalkozom, valamint a szűk és a tág családban élvezzük unokáink szeretetét.

Milyen diák volt? Voltak például csínytevései, kapott-e intőket?

Jó tanuló, jókedvű, az osztályba könnyen beilleszkedő, „közösségi” diák voltam. Ha voltak is csínytevéseim, nem érték el az intőosztás határát.

Miért választotta a tanári pályát? Miért éppen a kémia tantárgyat választotta?

Világéletemben mindig szerettem magyarázni. Ha valaki valamit nem értett, boldogan magyaráztam, élveztem a tanítás eredményét. Eredetileg matematikatanárnak készültem, de a kémiatanárom varázslatos egyénisége eltántorított ettől a tervemtől. (Nem bántam meg!)

Milyen tervekkel vágott neki a pedagógusi pályának? Mennyiben valósultak meg ezek?

A „szigorú, de igazságos tanár” ideáljának megvalósítása volt a célom, és erre a sok évtizeddel későbbi osztálytalálkozók sem cáfoltak rá. Remélem, hogy ez ellen csak ritkán vétettem.

Volt-e az életében tanárpéldakép, aki nagy hatással volt önre?

Amint már említettem, kémiatanárom „tántorított el” a matematika-tanári pályától. De az sosem volt kétséges, hogy tanár leszek.

Mit gondol, mitől jó egy kémiaóra?

A jó kémiaóra hangulatos, színes, érdekes. Kevés fegyelmezővel jár, a magyarázat egyszerű és világos, és természetesen (hacsak lehet) legalább egy kísérletre is kerüljön sor!

Milyen a „jó” gyerek?

Élénk, figyelmes, érdeklődő, többnyire készül az órára, s ha nem, akkor nem kertel. Legyen némi önfegyelme, se az örömet, se a bosszúságát (pl. rossz jegyet kapott, valaki megbántotta) ne durván fejezze (mutassa) ki!

Van kedvenc anyaga vagy kedvenc kísérlete? Miért éppen az?

A szerves kémia tanítása során az anyagok (és egyben a tananyag) belső rendezettségére és ezzel a természet bámulatos rendjére lehet rácsodálkozni.

Ha csak egyetlen (vagy néhány) kémiaórát tarthatna, arra milyen témát választana?

Olyat, ami a környezetünk és egyben a jövőnk iránti felelősség felébresztését (erősítését) segítené. Létkérdésekről: a termőföld, a vizek, a levegő tisztaságának megőrzéséről, az energiaforrások takarékos felhasználásáról, a jövő nemzedék (tanítványaink gyerekei!) iránti felelősség kérdéseiről beszélgetnénk.

Volt-e olyan pillanat vagy esemény a pályáján, amit különösen emlékezetesnek tart?

Az (akár több évtized utáni) osztálytalálkozók legtöbbször különleges örömet jelentenek. Természetesen csak akkor, ha annak idején a közös óráink is ilyenek voltak. Ha ez nem sikerült (akár az én, akár az osztály hibájából), akkor ez az öröm elmarad...

Hogyan látja a kémiaoktatás jelenlegi helyzetét?

Érden, a Vörösmarty Gimnázium közelében lakunk. Tudom, hogy ott is kiváló kémiatanári gárda van, ezért bizakodó vagyok. Szerintem a

dolgok nagyobb része a tanárokon múlik és múlt akkor is, amikor kevesebb volt a fizetés, szűkösebb a felszerelés. Ami változott, az a tanári munka tisztelete, megbecsülése. Ez nem tisztán és nem is elsősorban pénzkérdés. Sajnos, a társadalom belső, lelki összetettsége csorbult az utóbbi évtizedekben, de ez nem feltétlenül magyar jelenség.

Mivel foglalkozik legszívesebben, amikor éppen nem dolgozik? Mit osztana meg a munkáján kívüli életéből?

Szeretek olvasni, rejtvényt fejteni (főleg sudoku), énekelek egy kórusban, szívesen beszélgetek hasonló gondolkodású, világnézetű emberekkel.

Mit tanácsolna a kezdő tanároknak, vagy azoknak, akik tanári pályára készülnek?

Fogadják el a tanítványaikat, és szeretettel, megértéssel közeledjenek hozzájuk! A szeretet nyelve többnyire kedvező eredményt hoz még a gyermeki (tanítványi) indulatok esetén is.

Milyen terveik vannak az elkövetkezendő évekre?

Az elmaradt munkáimat (pl. az általános iskolai tankönyvek befejezését) szeretném megvalósítani. (Ez egyben tisztesség kérdése is.) És szeretném, ha sikerülne külső és belső rendet teremteni magamban és magam körül, hogy jó emléket hagyhassak magam után.